

„Celé město je poseté těly“: Jak Ukrajina utrpěla ponižující porážku v Soledaru po nelítostném ruském útoku

 rt.com/russia/569761-soledar-and-wagner-music

12. ledna 2023, 21:19

Domov Rusko a FSU

Jde o první velké vítězství Ruska od stažení z Balakleje, Krasnyj Liman a Chersonu

Bojovníci ze skupiny Wagner Group zcela obklíčili donbasské město Soledar a nyní čistí rozsáhlou síť tunelů v městských solných dolech, prohlásil šéf soukromé vojenské společnosti Jevgenij Prigožin.

Tato zpráva přišla po týdnech intenzivních bojů v oblasti, kterou zdroje z obou stran, ale zejména ty, které jsou pro Kyjev, označují za „mlýnek na maso“. Navzdory trvalému, i když pomalému ruskému postupu se ukrajinské úřady rozhodly neustoupit za cenu obrovských ztrát.

"Chci zopakovat, že Soledar byl plně osvobozen a vyčištěn od jednotek ukrajinské armády," uvedl Prigožin v prohlášení ve středu večer. "Ukrajinské jednotky, které se odmítly vzdát, byly zničeny."

Prigožin odhadoval, že 500 ukrajinských vojáků zemřelo v závěrečných fázích bojů poté, co je Wagnerovy síly obklíčily. To je nad ostatními, kteří zahynuli dříve.

| *Celé město je poseté těly ukrajinských vojáků,*“ řekl.

Zatímco na západním předměstí Soledaru je stále slyšet střelba, nyní je jasné, že ruské síly vyjdou jako vítězné. Jejich vítězství zase zhroutí 70 km dlouhý úsek kyjevské obrany.

[Přečtěte si více](#)

[Kreml komentuje velkou bitvu na Donbasu](#)

The Stakes

Soledar je konglomerát několika osad založených kolem solných dolů a železničních stanic. V roce 2001, kdy Ukrajina naposledy provedla sčítání lidu, zde žilo kolem 13 000 obyvatel. Město se táhne podél pravého břehu řeky Bakhmutka od jihovýchodu k severozápadu.

Koncem roku 2022 se stala nechvalně známou městskou válečnou zónou. V mírových dobách však byla známá jako největší zdroj minerální soli ve střední a východní Evropě, pokrývající asi 80 % potřeb Ukrajiny. Hlubinné solné doly také udělaly ze Soledaru turistickou a rekreační destinaci s prohlídkami jeskyní.

Město a jeho průmysl však měly ještě druhý vojenský účel, jak bylo pro Sovětský svaz typické. V případě Soledaru bylo několik jeho vyčerpaných dolů použito jako prostorná a bezpečná vojenská skladiště.

Minulý rok se tento dříve přehlížený aspekt Soledarovy identity stal jeho nejvýraznějším rysem. Výroba soli se zastavila a sádrárna přestala fungovat; jedinými návštěvníky kolem byli nyní ukrajinští vojáci – a rozvoj astmatu byl tím nejmenším problémem.

SOUBOROVÉ FOTO: Solný důl Artemsol s muzeem těžby soli a sanatoriem v hloubce 288 m v Soledaru. © Elizaveta Becker / ullstein bild přes Getty Images

Strategické pozice

Soledar se stal ohniskem ruských útočných operací loni v květnu poté, co jednotky obsadily Popasnaju a prolomily první linii ukrajinské obrany. Ukrajinské velení proměnilo město v hlavní část své druhé obranné linie, úsek opevnění podél linie Dzeržinsk – Bachmut (Arťomovsk) – Soledar – Seversk.

[Přečtěte si více](#)

[Fjodor Lukjanov: Proč je rusko-ukrajinský konflikt existenční pro obě strany](#)

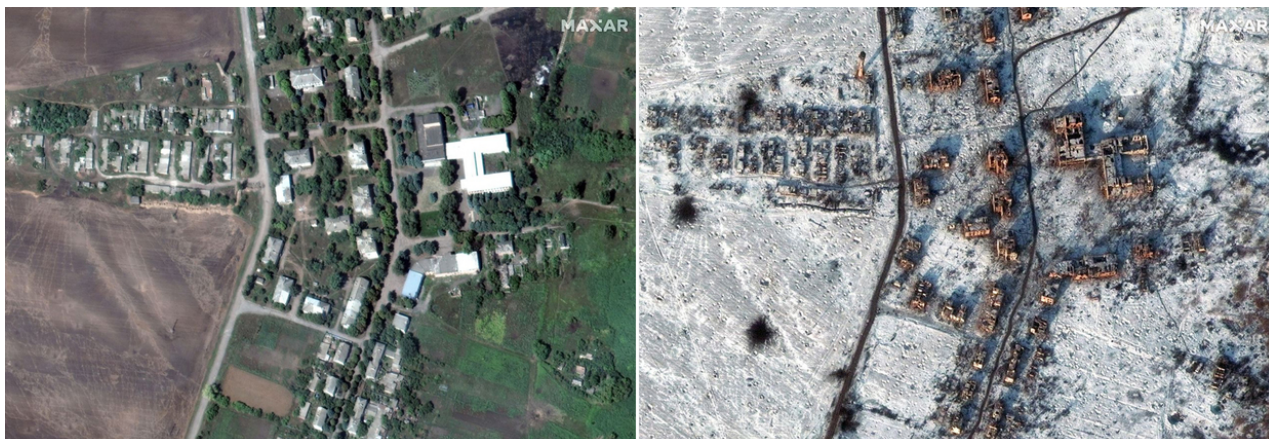
Až do začátku srpna pokračovaly boje kolem Soledaru: ruské síly byly zaneprázdněny odříznutím kapsy ukrajinských sil poblíž Severodoněcka a Lisičanska a postupně postupovaly k Soledaru a Artyomovsku, přičemž se cestou zmocnily opevnění u Pilipchatino a Pokrovskoje. Do bojového prostoru se

postupně přesunuly jednotky Wagner a 6. kozácký pluk Lugansk. Ruské jednotky se těšily nesporné převaze, pokud jde o dělostřelectvo, ale na obzoru se rýsovaly určité první známky „hladu po municí“.

Rusové nebyli schopni proniknout ukrajinskou obranou na jednu dávku. Vojáci, vyčerpaní po velké operaci k osvobození celé Luganské lidové republiky (LPR), prostě nedokázali prorazit početně přesile ukrajinské síly.

Ukrajinskou obranu v oblasti tvořila 93. mechanizovaná brigáda podporovaná četnými jednotkami sil územní obrany. Druhou linii tvořila 24. mechanizovaná brigáda, která utrpěla ztráty během dřívějších bojů v Popasnaji. Dohromady tyto síly stačily k odražení útoků podél většiny linie Arťomovsk-Soledar-Lisičansk, což je úsek opevnění, který bude proražen až v prosinci – vývoj, který by nakonec pro Ukrajince znamenal porážku.

V létě 2022 se však ukrajinská obrana v oblasti držela natolik, že se jeden z předních ukrajinských mediálních mluvčích, Alexej Arestovič, chlubil, že Rusové nevezmou za Lisičansk ani jediné ukrajinské město, včetně Arťomovska a Soledaru. Frontová linie se stabilizovala a armády přešly na poziční válku. Na zemědělské půdě Donbasu jsou pole oddělena pásy stromů, aby se zabránilo erozi půdy; tyto pásy byly opevněny a použity jako opěrné body. Ruská vojska bojovala s zemědělskou půdou dál od Ukrajinců, 500 metrů najednou – k dosažení rozhodujícího průlomu však bylo zapotřebí nekonvenčního přístupu.

Do té doby se ruské útočné skupiny pod krytím dělostřelecké palby pomalu, ale vytrvale propracovávaly ukrajinskou obranou. Jejich první úspěšnou operací, která znamenala začátek bitvy o Soledar, bylo dobytí sádrovce Knauf Gips počátkem srpna 6. kozáckým plukem armády LPR a jednotkami Wagner. Poté, s využitím závodu jako opěrného bodu, se ruské síly zapojily do měsíců bojů v jižní části města, která se skládala ze soukromých rezidencí, několika bloků vícepodlažních obytných budov, sádrovce, sádrového lomu a továrny na žáruvzdorné materiály. .

Přečtěte si více

Wagnerova skupina natáčela v solných dolech nasazeného Soledaru

Boje se vlekly po zbytek léta až do podzimu. Po stažení z Charkovské oblasti a Krasného Limanu začala nová přetahovaná o Peski, Marinku a Avdějevku. Později se ruská armáda stáhla z Chersonu, ale podařilo se jí udržet Svatovo. Situace kolem Soledaru a Arťomovska se mezitím nezměnila. Wagnerovy síly ve spolupráci s jednotkami z republik Donbasu a za pomoci ruského letectva a dělostřelectva položily základy pro úspěšné prolomení vícevrstvé ukrajinské obrany.

Čerstvá krev

Co konečně dalo věci do pohybu, bylo rozhodnutí skupiny Wagner zaměřit se na útočnou taktiku a rozšířit své operace zvýšením počtu. Aby získal příliv čerstvé krve, použil několik přístupů. Za prvé, přátelská média vytvořila celou subkulturu, která chválila Wagnera jako vedoucí vojenskou sílu a učinila to žádoucím sloužit v jejích řadách. Toto propagační úsilí řídili vojenští blogeři (často sami Wagnerovi veteráni), novináři, hudebníci a umělci a určitě jim pomohl otevřený šéf skupiny Prigožin.

V důsledku toho, když Rusko vyhlásilo částečnou mobilizaci, někteří způsobilí muži se rozhodli, že bude lepší jít do války sami, než sedět a čekat na předvolání. Dobrovolnictví vám dalo jedno privilegium: Mohli jste si vybrat, ke které síle se přidáte. Wagner byl jednou z nejlepších možností.

Za druhé, bylo rozhodnuto zahájit nábor mezi vězni. Při dodržení přísné disciplíny jim bylo nabídnuto rovné zacházení s ostatními vojáky a šestiměsíční smlouva, po které bylo přislíbeno, že budou omilostněni a jejich trestní rejstřík vyčištěn. První jednotka složená z takových dobrovolníků vyrazila na frontu v červenci a ti, kteří přežili do ledna, šli domů, jak ukazují [videa](#), která zveřejnila Prigožinova přidružená média.

Celý podnik by nebyl tak efektivní, nebýt výcvikového systému, ve kterém byly útočné jednotky na tuto roli skutečně připraveny, aniž by se ztrácel čas na další dovednosti, které by byly v tomto kontextu k ničemu. Dalším faktorem byl Wagnerův systém řízení boje, který umožňoval koordinaci mezi mnoha malými skupinami.

[Přečtěte si více](#)

[Duch Lenina: Proč si Rusko a Ukrajina nevyřešily své hranice, když se Sovětský svaz v roce 1991 zhroutil?](#)

V prosinci se útočné jednotky v Artyomovsku osvědčily a prolomily ukrajinskou obranu jižně od města. Ukrajinští velitelé museli posílat brigádu za brigádou na tuto frontu, přičemž ztráceli příležitosti v jiných oblastech.

Cesta k vítězství

Přední linie v Soledaru postupovala na sever, poměrně pomalu. Ukrajinská armáda ale utrpěla ztráty. 93. mechanizovaná brigáda, která v srpnu zastavila Rusy u Soledaru, byla tak těžce rozbita, že ztratila bojovou účinnost a byla stažena pro posily.

Nahradila ji 128. horská útočná brigáda, která měla být vyřazena z boje k doplnění po těžkých bojích na pravém břehu Dněpru v Chersonské oblasti. Ale ukrajinský generální štáb musel čerpat ze záloh, takže nebylo dost času na doplnění 128. brigády, než byla postavena proti Wagnerovým útočným jednotkám v Bachmutskoje a Soledaru.

V tom druhém se boje podél boků zintenzivnily. Rusové začali postupovat vpřed průmyslovými oblastmi Artyomovsk, čímž se otevřely možnosti pro přesun na jižní okraj Soledaru a pro útok na Jakovlevku ze severu.

Jakovlevka byla obsazena 18. prosince, což umožnilo další postup směrem k Soledaru. Ukrajinci podnikali řadu protiútoků a snažili se využít dřevěné pásy v polích ke své obraně. Pád Jakovlevky byl zlomový bod, který definoval budoucí úspěch v Soledaru.

Jiná byla situace v průmyslové oblasti Arťomovsk. Útočná operace se zastavila poté, co se frontová linie posunula o několik kilometrů dál od dálnice. Ukrajinská vláda a západní média to označily za vítězství a tvrdily, že Rusové evidentně nebyli schopni obsadit Arťomovsk a museli přesunout pozornost na vedlejší cíl – Soledar. Ve skutečnosti byly bitvy v Arťomovsku a Soledaru propojeny.

Přečtěte si více

Jaderná Ukrajina? Uprostřed „obav“ z údajné ruské hrozby svět přehlíží skutečné nebezpečí

Postupem na východ od Arťomovska získala skupina Wagner převahu a mohla zaútočit na Bakhmutskoye. Od léta procházela obcí frontová linie a rozdělovala ji na dvě části, přičemž ukrajinské ozbrojené síly zřídily opevněný prostor v místní škole a skladech výstroje v její severní části. Poté události nabraly rychlejší spád. 26. prosince byli Ukrajinci vyhnáni ze školní budovy a 9. ledna bylo Bachmutskoye téměř úplně osvobozeno a ruské bouřkové jednotky se přesunuly na nádraží Dekonskaja.

Mezitím ukrajinská obrana v Soledaru utrpěla operační krizi, přičemž posádka umístěná ve městě zaútočila na jižním a severním křídle a nebyla schopna zastavit ruskou ofenzívu. Kyjevské jednotky byly podle Arestoviče vyčerpané, když někteří bojovníci prchali ze svých pozic.

5. ledna se projevila krizová obrana Ukrajiny, když se její síly stáhly z jižní části města. 6. ledna vypukly boje v areálu solného dolu č. 1-3, který se nachází v centru města. Následující den tam byla z Arťomovska přesunuta ukrajinská 46. letecká brigáda, jedna z nejčerstvějších jednotek na bojišti, aby posílila obranu – nebo spíše kryla ústup kyjevských stíhačů, ve skutečnosti.

Podnikatel Jevgenij Prigožin objíždí solné doly Soledar s bojovníky Wagner Group PMC. © RIA News

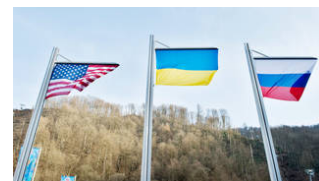
9. ledna Prigožin oznámil, že se bojuje o kontrolu nad obecními budovami Soledaru. Do 10. ledna Rusové ovládli centrum města a obklíčili ukrajinské jednotky, které neustoupily do západních částí Soledaru. Poté dostali čas do půlnoci, aby složili zbraně.

Co se stane dál?

V tuto chvíli je těžké říci, jak účinná by tato rétorika mohla být pro povzbuzení ukrajinských jednotek ke kapitulaci. Vyskytly se případy, kdy se někteří vojáci vzdali, ale byly také zcela odlišné případy – jako například případ pěti ukrajinských vojáků, kteří při útoku na Soledar raději skočili z pětipatrové budovy, než aby se podrobili ruské vazbě.

Přečtěte si více

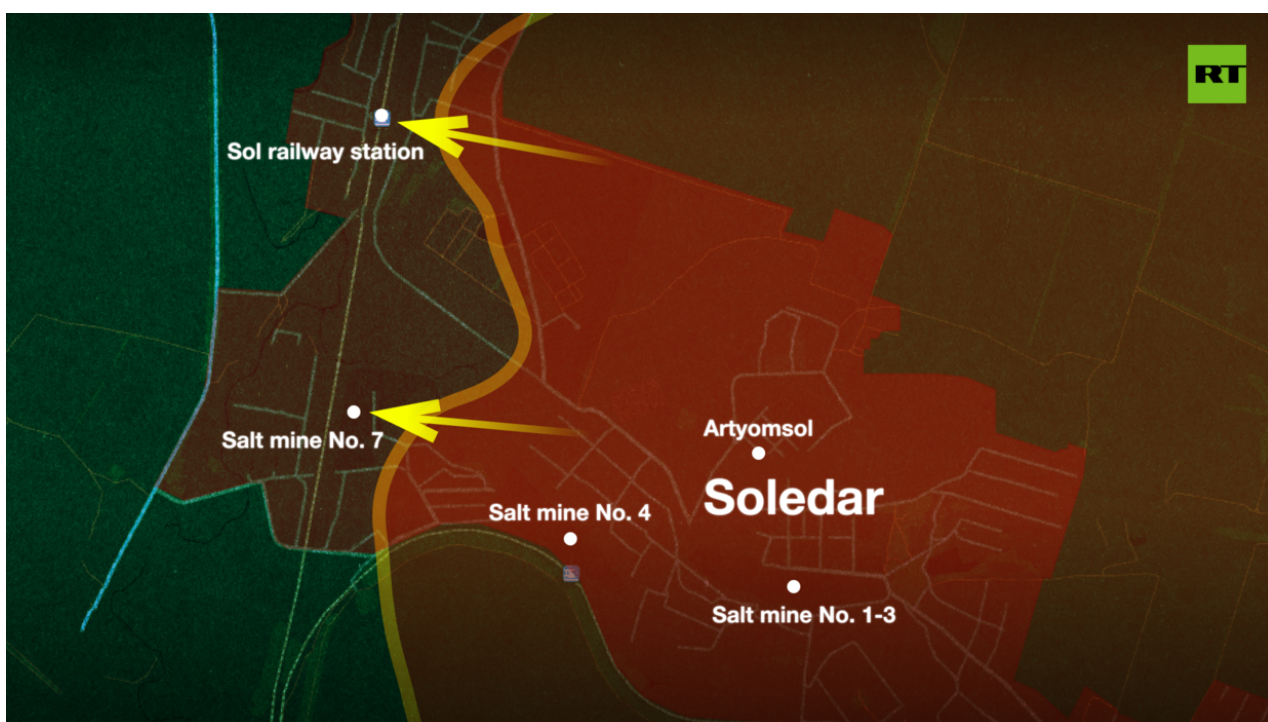
Sergey Poletaev: Rusko, Ukrajina, EU a USA mají něco společného – jejich iluze byly zničeny v roce 2022

Do pozdní středy ruské jednotky většinou vyčistily centrální Soledar. Očekává se, že čištění solných dolů zabere více času. Podle rozvědky s otevřeným zdrojem Ukrajina uznává, že důl 4 je pod ruskou kontrolou. a jeho jednotky na východ od tohoto bodu jsou obklíčeny. Neexistují žádné údaje o situaci kolem dolu 7 a železniční stanice Sol, které byly pod kontrolou ukrajinské armády. Toto jsou poslední opěrné body Kyjeva v oblasti Soledar a bude těžké je udržet, protože všechny zásobovací cesty jsou otevřené nepřátelské palbě.

Ruská ofenzíva míří nejen na Soledar, ale také na osady na jeho křídlech. Vesnice Podgornoje je již pod kontrolou Moskvy a probíhá ofenzíva s cílem dobýt osadu Krasnaja Gora, která se nachází mezi Soledarem a Arťomovskem. Pokud bude tato operace úspěšná, odřízne Arťomovsku zásobovací trasy ze Slavjansku na severu a bude přístupný pouze z Konstantinovky a Časového Jaru.

Probíhá také ruská ofenzíva zaměřená na železniční stanice Sol, Krasnopolye a Razdolovka. Pokud by to bylo úspěšné a jednotkám se podaří překročit řeku Bachmutku, bude to vážná hrozba pro Ukrajinou kontrolovaný Seversk, který je pro ukrajinskou armádu strategicky důležitý, protože drží jak Lisičansk, tak Kremennaju pod kontrolou.

Ukrajinský odpor v Soledaru a Arťomovsku momentálně slábne kvůli intenzivní ruské ofenzívě. Existuje jasný nedostatek ukrajinských jednotek připravených k boji, kteří by dokázali odolat efektivní útočné taktice používané útočnými jednotkami Wagner PMC.

A přesto je výsledek Soledarské ofenzívy nyní na ruském velení. Zda velení podstoupí riziko velkých ztrát a pokusí se zintenzivnit ofenzívu, nebo se vrátí k pomalejší taktice při drcení ukrajinské obrany, se uvidí během několika příštích týdnů.

Toto je první velké vítězství Ruska od stažení z Balakleje, Krasnyj Liman a Chersonu a je důležité pro posílení morálky vojáků. Pro ukrajinskou armádu je to jistě hořká pilulka. Zda můžeme očekávat, že se Kyjev pokusí přizpůsobit nové situaci a bude hledat hotová řešení, se teprve uvidí. Nyní víme jen to, že prezident Zelenskij stále slibuje ukrajinskému lidu, že znovu dobyje celý Donbas, i když jeho jednotky ustupují.

Vladislav Ugolnyj , ruský novinář působící v Doněcku

Vlastnosti

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

